

Cartea lui Daniel - O sută treizeci și șapte

Dezvăluirea semnificației profetice a reperelor: din 1776 până în 2023

Jeff Pippenger

2024-03-15

Perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 11 septembrie 2001 și se încheie la legea duminicală din Statele Unite, este perioada în care se împlinesc efectul fiecărei viziuni. Unele dintre aceste viziuni se extind până la a doua venire a lui Hristos, însă chiar și acelea care au loc după legea duminicală sunt ancorate în perioada sigilării. Sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii este locul în care legământul cel veșnic este împlinit în chip desăvârșit. În acea perioadă, Hristos scrie Legea Sa în inimile și mințile poporului Său pentru veșnicie. Acea sigilare este reprezentată de unirea divinității cu omenirea, care nu păcătuiește.

Legătura simbolică a lui „două sute douăzeci” reprezintă atât restaurarea, cât și unirea divinității cu umanitatea. Cei două sute douăzeci de ani de la Biblia King James până la prima prezentare publică a lui William Miller din 1831 și la publicarea ulterioară în Vermont Telegraph în 1833 reprezintă unirea divinității cu umanitatea. Ea poartă semnătura „adevărului”, care este cuvântul ebraic creat de Minunatul Lingvist, care unește prima, a treisprezecea și ultima literă a alfabetului ebraic pentru a forma cuvântul „adevăr”. Cei două sute douăzeci de ani de la 1611 și de la Biblia King James până la 1831 și publicarea de către Miller a soliei sale reflectă semnătura Minunatului Lingvist.

În mijlocul acelor două date (1611 și 1831), vremea sfârșitului din 1798 reprezintă desigilarea unei solii din cartea lui Daniel (Biblia King James), care produce sporirea cunoștinței ce a condus la publicația lui Miller din 1831. Vremea sfârșitului din 1798 a marcat, de asemenea, începutul unui proces de punere la probă care a produs răzvrătirea fecioarelor neînțelepte, pe care Daniel, în capitolul doisprezece, le identifică drept cei răi. Astfel, 1798 reprezintă numărul treisprezece, în mijlocul primei și ultimei litere, căci treisprezece este un simbol al răzvrătirii. De asemenea, 1798 se leagă de perioada de pregătire de la 1776 până la 1798, vremea sfârșitului.

Așa cum legătura de două sute douăzeci de ani a lui Miller este marcată de o publicație divină, anul 1776 este de asemenea marcat de o publicație divină, Declarația de Independență, și începe o perioadă care se încheie în 1798, odată cu publicarea Legilor privind Străinii și Calomnia. Cei două sute douăzeci de ani ai legăturii simbolice a lui Miller dintre divinitate și umanitate sunt conectați, prin anul 1798, cu cei douăzeci și doi de ani de pregătire, de la publicarea Declarației de Independență până la publicarea Legilor privind Străinii și Calomnia din 1798. Douăzeci și doi, fiind o zecime din două sute douăzeci, sau o dare de zeciuială din două sute douăzeci; numărul douăzeci și doi, asemenea numărului două sute douăzeci, reprezintă legătura dintre divinitate și umanitate.

Ibyo Miller yavuze by'imyaka magana abiri na makumyabiri bifite ikimenyetso cy'ukuri, nk'uko n'igihe cyo gushyirwaho ikimenyetso kw'abihumbi ijana na mirongo ine na bine gifite icyo

kimenyetso, kandi n'igihe cyo kwitegura cyo kuva mu 1776 kugeza mu 1798 na cyo gifite icyo kimenyetso kimwe, kuko umwaka wo hagati wa 1789 ugaragaza itangazwa ry'Itegeko Nshinga ryemejwe n'inkoloni cumi na eshatu.

Legătura lui Miller, care a început în 1611 și s-a încheiat în 1831, având punctul ei de mijloc în 1798, este legată de perioada de douăzeci și doi de ani dintre 1776 și 1798, al cărei punct de mijloc este 1789. Toate cele cinci date — 1611, 1776, 1789, 1798 și 1831 — sunt reprezentate printr-o lucrare de publicare. Datele perioadei de pregătire cuprind zecimea celor douăzeci și doi de ani de la 1776 la 1798, iar acea perioadă ilustrează timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care este timpul când divinitatea este unită cu umanitatea. Perioada lui Miller de două sute douăzeci de ani și perioada de pregătire de douăzeci și doi de ani, de la 1776 până la 1798, reprezintă amândouă legătura dintre divinitate și umanitate.

Timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii a început la 11 septembrie 2001 și a fost marcat prin faptul că islamul celui de-al treilea vai a lovit țara spirituală slăvită. Douăzeci și doi de ani mai târziu, la 7 octombrie 2023, islamul celui de-al treilea vai a lovit din nou țara slăvită tipică, literală. La legea duminicală care urmează să vină curând, sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii va fi încheiată, iar islamul celui de-al treilea vai va lovi din nou Statele Unite.

Timpul sigilării începe cu un atac al islamului asupra fiarei pământului și se încheie cu un atac al islamului asupra fiarei pământului. La mijloc, islamul din cea de-a treia vai a lovit națiunea lui Israel, care, din punct de vedere biblic, este reprezentată ca Iuda. Iuda era vechea țară literală slăvită a Bibliei, iar Statele Unite sunt moderna țară spirituală slăvită.

Cele trei lovituri ale islamului au fost toate îndreptate împotriva țării glorioase. Cea dintâi și cea din urmă au fost împotriva țării glorioase spirituale moderne, iar lovitura din mijloc a fost îndreptată împotriva țării glorioase literale din vechime. Waymark-ul din mijloc a fost un atac împotriva națiunii moderne a lui Israel, iar, prin răstignirea lui Mesia al lor, Israelul literal a devenit un simbol al răzvrătirii, așa cum este reprezentat de a treisprezecea literă a alfabetului ebraic.

Perioada de pregătire din 1776 până în 1798 este, de asemenea, legată de cei două sute douăzeci de ani ai mișcării îngerului al treilea, căci, începând în 1776 cu Declarația de Independență și până în 1996, și publicarea revistei The Time of the End, sunt două sute douăzeci de ani. În mijlocul acelei istorii se află timpul sfârșitului din 1989, care marchează răzvrătirea fecioarelor nechipzuite și nelegiuite. Prin urmare, 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 și legea duminicală care va veni în curând sunt toate repere asociate cu adevărul că divinitatea unită cu omenirea nu păcătuiește. Zece repere, dintre care două sunt repetate de două ori.

Zece este numărul care reprezintă o probă, iar când adaugi cele două date repetate, 1776 și 1798, ai un total de douăsprezece semne de hotar, reprezentând pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Toate semnele de hotar se referă la procesul de punere la probă al celor o sută patruzeci și patru de mii, care are loc de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care va veni curând, unde Hristos împlinește lucrarea celui de-al treilea înger prin unirea divinității Sale cu umanitatea celor o sută patruzeci și patru de mii care, pentru tot restul veșniciei, nu păcătuiesc. Desigur, acest fapt poate fi văzut numai de aceia care, așa cum o spune Isaia, aleg „să vadă cu ochii lor, și să audă cu urechile

lor, și să înțeleagă cu inima lor, și să se convertească, și să fie vindecați.”

La 22 octombrie 1844, al treilea înger a sosit când Hristos a venit deodată la templul Său pentru a împlini sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Un grup de milleriți L-a urmat atunci pe Hristos în Locul Preasfânt, deși după aceea au încetat să urmeze lumina înaintătoare a celui de-al treilea înger, au repetat răzvrătirea primului Cades și li s-a rânduit să rătăcească în pustia Laodiceei până când aveau să moară cu toții.

Când Hristos a intrat deodată în Locul Preasfânt, îmbinarea dintre divinitate și umanitate a reprezentat lucrarea pe care El era pregătit să o îplinească, iar acea lucrare a fost reprezentată simbolic de Lingvistul Minunat, cu doi martori. Acei martori au fost Habacuc și Ioan. În capitolul DOI, versetul DOUĂZECI, din ambele cărți, este identificată data de 22 octombrie 1844. Unul a subliniat lucrarea de ispășire (at-one-ment), care a început la acea dată, iar celălalt a identificat un templu care urma să fie curățit.

Templul la care El a venit pe neașteptate este reprezentat de templul care fusese călcat în picioare de puterile necurmătei (păgânismului) și ale urâciunii pustirii (papalității). Templul, de asemenea, L-a reprezentat pe Hristos, care este templul ce a fost dărâmat și apoi ridicat în trei zile. El a reprezentat, de asemenea, templul milleriților, care a fost zidit în patruzeci și șase de ani, din 1798 până în 1844. El a reprezentat, de asemenea, templul omenesc, care este organizat prin cei patruzeci și șase de cromozomi și definește și guvernează alcătuirea genetică a trupului omenesc. Nu este o întâmplare faptul că fiecare celulă din trupul omenesc este înlocuită în întregime la fiecare două mii cinci sute douăzeci de zile.

În toate aceste ilustrații divine ale templului, care reprezintă lucrarea lui Hristos de a uni divinitatea cu umanitatea, divinitatea precedă întotdeauna umanitatea. 1611 precede 1831. 1776 precede 1798. 1776 precede 1996. 2001 precede 2023. Milleriții L-au urmat pe Hristos în Sfânta Sfintelor. La început, Dumnezeu l-a creat pe om.

Acum ne vom întoarce la analiza celor trei repere din 1776, 1789 și 1798, care reprezintă perioada de pregătire ce prefigurează timpul sigilării. Prima perioadă este reprezentată de anul 1776, de Declarația de Independență și de perioada celor două Congrese Continentale; iar a doua perioadă este reprezentată de anul 1789, de Constituție și de perioada Articolelor Confederației până în 1798.

Secretul imaginii fiarelor, care este adevărul că al optulea cap este dintre cele șapte capete, este identificat în ambele perioade. El este, de asemenea, identificat la al treilea waymark al acelei istorii, dar acel waymark abordează faptul că al optulea este dintre cele șapte ca fiind împlinit de papalitate. Primele două perioade reprezintă împlinirea faptului că al optulea este dintre cele șapte în cadrul Statelor Unite.

సంయుక్త రివోల్షన్లకు రెండు కెమ్ములు ఉన్నాయి; ఒకటి పురుషునితో సంబంధించియున్నది, మరొకటి స్త్రీతో సంబంధించియున్నది. పురుషుడు రజకీయ అధికరము; అది గణతంత్ర కెమ్ము. స్త్రీ మతధికరము; అది వోరెటెన్టంట్ కెమ్ము. కబట్టి, 1776 సంవత్సరముచేతను మరియు నవతంత్రీయ వ్రకటనచేతను

సూచించబడిన కలము వోరెటన్ టంట్ క్రోమ్మును సూచించుచున్నది, ఎందుకనగా దీవ్యత ఎల్లవపుడును మానవత్వమునకు ముందుగా వచ్చును. 1789 సంవత్సరముచేతను మరియు రజ్జయంగముచేతను సూచించబడిన కలము గణతంత్ర క్రోమ్మును సూచించుచున్నది.

În anul 2020, ambele coarne au fost ucise de puterile moderne, satanice și ateiste ale balaurului. Cornul protestant adevărat a fost ucis la 18 iulie 2020, iar cornul republican a fost ucis după aceea, la 3 noiembrie 2020. În anul 2023, cei doi martori s-au ridicat în picioare, iar lumea, care se bucurase de trupurile lor moarte, a început să se teamă.

În anul 2023, a început lucrarea finală a sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii în generația finală a istoriei pământului. Divinitatea este acum unită cu omenirea pentru veșnicie, pe măsură ce cei credincioși din zilele de pe urmă reproduc pentru veșnicie chipul lui Hristos.

În 2023, a început lucrarea finală de unire a Bisericii apostate cu Statul apostat în națiunea fiarei pământului. Atunci era instituită structura de putere reprezentată de papalitate, alcătuită dintr-o Biserică apostată care domnește peste un Stat apostat, reproducând chipul fiarei.

Për ata që janë thirrur, prova e madhe është prova e të parit të formimit të shëmbëlltyrës së bishës, siç përfaqësohet nga “zëra, vetëtima, bubullima” dhe nga “tërmeti” që po vjen. Koha e vulosjes është periudha në të cilën çdo vegim gjen efektin e vet të përsosur (përmeshjen). Në periudhën e përgatitjes nga viti 1776 deri më 1798, e cila tipizon kohën e vulosjes, kishte rrota brenda rrotave, që janë pjesë e vegimit që pa Ezekieli kur vështroi në Vendin Më të Shenjtë, në kohën e vulosjes së njëqind e dyzet e katër mijëve. Ato rrota, Motra White i identifikon si “ndërveprimin e ndërlikuar të ngjarjeve njerëzore”. Periudha e përgatitjes nga 1776 deri më 1798 përmbante disa nga ato “ndërveprime të ndërlikuar të ngjarjeve njerëzore”, të cilat duhen vënë re.

Unul este legat de adevărul că Franța Revoluționară a prefigurat Statele Unite. Ambele națiuni așază papalitatea pe tronul pământului și tot ambele o dau jos. Ambele națiuni își consacra puterea militară și economică pentru împlinirea acelei lucrări. Ambele națiuni își înlătură pe neașteptate religiile statornicite pentru a deveni catolice. Ambele națiuni suferă un „cutremur” care răstoarnă guvernele lor statornicite. Istoriile ambelor națiuni sunt legate împreună de anul 1789, căci în 1789 a început Revoluția Franceză și Constituția Statelor Unite a intrat în vigoare.

Revoluția Franceză a durat zece ani. Napoleon Bonaparte a ajuns la putere în ultimele etape ale Revoluției Franceze. El a devenit un important conducător militar și a jucat un rol esențial în guvernul francez în urma loviturii sale de stat încununată de succes din 9 noiembrie 1799, care a dus la numirea sa ca Prim Consul al Republicii Franceze.

În a doua etapă a perioadei de pregătire, din 1776 până în 1798, omul care era al optulea (nu în succesiune), care era dintre cei șapte, a fost John Hancock. El a fost unul dintre cei opt președinți din a doua etapă, reprezentată de anul 1789 (anul Revoluției Franceze). El a fost singurul dintre acei opt președinți care prezidase de asemenea ca președinte în prima etapă, reprezentată de 1776. În acest sens profetic, el era al optulea, care era dintre cei șapte.

El este semnătura perioadei umane, căci prima perioadă o reprezintă pe cea divină, iar el este, prin urmare, semnătura care le leagă pe amândouă (cea divină și cea umană). Semnătura sa este cea mai cunoscută semnătură din istoria omenirii și a reprezentat mai mult decât minunata sa caligrafie.

Semnătura lui John Hancock de pe Declarația de Independență este cea mai faimoasă semnătură din istorie. Semnătura sa mare și ostentativă a devenit iconică, simbolizând independența americană și sfidarea coloniilor americane față de stăpânirea britanică. Hancock, care era președinte al Congresului Continental în momentul în care Declarația a fost semnată în 1776, și-a semnat, potrivit relatărilor, numele în mod proeminent pentru a se asigura că regele George al III-lea îl putea citi fără ochelari, simbolizând îndrăzneala sa și angajamentul său față de cauza independenței.

හැන්කොක් 1789 මගින් නිරූපිත කාලපරිච්ඡේදයේ ජනාධිපතිවරුන් අටදෙනාගෙන් එක් අයකු වූයේය; එහෙත් ඔහු 1776 මගින් නිරූපිත කාලපරිච්ඡේදයේ ජනාධිපතිවරුන් වූ සත්දෙනා අතරහි එක් අයකුද වූයේය. නිදහස් ජීවිතය අත්හැරී කරන ලද්දේ ඔහු ජනාධිපතිව සිටියදීය. හැන්කොක් තම මනුෂීය අත්හැර මගින් එම කාලපරිච්ඡේද දකෛ එකට බැඳ තබයි; එබැවින් ඔහු පළමු ඉතිහාසයකිද දවෙන ඉතිහාසයකිද ස්ථානගත කරනු ලැබේ. පළමු ඉතිහාසය දේවියත්වය නිරූපණය කරයි; දවෙන ඉතිහාසය මානවත්වය නිරූපණය කරයි. එම ඉතිහාස දකෛ එකට බැඳ තබන අත්හැර නම, 1776 මගින් නිරූපිත දේවිය කාලපරිච්ඡේදය 1789 මගින් නිරූපිත මානව කාලපරිච්ඡේදය සමඟ ඒකාබද්ධ කිරීමට මනුෂීය උපකරණයක් භාවිත කළ අද්භූත භාෂාඥයාගේ අත්හැරයි.

Mai există o singură altă semnătură în istoria lumii care rivalizează, în privința recunoașterii, cu semnătura lui Hancock, și este tot o semnătură asociată cu anul 1789 și cu Revoluția Franceză. Semnătura aceasta poartă același fel de îndrăzneală pe care Hancock a intenționat să o transmită și se regăsește în istoria Franței.

Reč je o globalnom priznanju i simboličkom značaju, potpis Napoleona Bonaparte ima status uporediv sa potpisom Johna Hancocka, premda u drugačijem istorijskom i kulturnom kontekstu. Napoleon, istaknuti vojni i politički vođa Francuske, ostavio je dubok trag u evropskoj i svetskoj istoriji, naročito tokom Napoleonovih ratova. Njegov potpis, često obeležen smelim i prepoznatljivim stilom, postao je simbol njegovog snažnog uticaja i dalekosežnih promena koje je doneo Evropi, uključujući pravne reforme poznate kao Napoleonov zakonik.

La fel ca semnătura lui Hancock, care simbolizează sfidarea stăpânirii britanice și aspirația către independența americană, semnătura lui Napoleon reprezintă un alt fel de îndrăzneală și ambiție — remodelarea granițelor politice ale Europei și promovarea idealurilor revoluționare franceze. Ambele semnături sunt emblematice pentru rolul pe care figurile istorice respective l-au avut în modelarea destinului națiunilor lor și pentru implicațiile mai largi ale acțiunilor lor asupra istoriei lumii.

Cînd Ezechiel a văzut roțile în mijlocul roților, reprezentînd interacțiunea complexă a evenimentelor omenești de-a lungul istoriei timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, una dintre acele roți fusese tipificată printr-o roată în 1789, cînd Constituția Statelor Unite, fiara cu

un corn republican și un corn protestant, s-a intersectat cu Franța, fiara cu cornul Egiptului și cornul Sodomei.

Kuva mu mwaka wa 1789 kugeza mu wa 1799, Ubufaransa bwanyeganyejwe n'“umutingito” wakomotse ku nyamaswa y'ubuhakanyi ku Mana yavuye ikuzimu. Mu gihe cyo gushyirwaho ikimenyetso kw'abahumbi ijana na mirongo ine na bine, umwaka wa 1789 uhagarariye igihe cyatangiriye ku wa 18 Nyakanga 2020, ubwo inyamaswa y'ubuhakanyi ku Mana yahirikaga kandi ikica ihembe ry'Abaporotesitanti b'ukuri, hanyuma ku wa 3 Ugushyingo 2020 inyamaswa y'ubuhakanyi ku Mana na yo ihirika kandi yica ihembe ry'Uburepubulikani. Uruziga rwa 1789 ruhagarariye uruziga rwa 2020, nk'uko bigaragazwa n'uwa 18 Nyakanga (ubumana), n'uwa 3 Ugushyingo 2020 (ubumuntu).

Semnătura lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de omenire, se regăsește în cele două cele mai cunoscute semnături ale lumii, care sunt amândouă legate de 1789 și amândouă reprezintă puterile care așază și îndepartează papalitatea de pe tronul pământului. 1789, ca mijloc al celor trei repere profetice care reprezintă semnătura adevărului a lui Dumnezeu, poartă semnătura celor „treisprezece” colonii și „răzvrătirea” Revoluției Franceze.

1789 kugeza mu 1799, bigaragaza amateka ya Revolisiyo y'Abafaransa, kandi umubare icumi ugereranya ikigeragezo. 1789 ni inyuguti ya mbere y'“ukuri”, kandi 1799 igereranya inyuguti ya nyuma y'icyo gihe mu Bufaransa. Igihe cyo hagati cyaranzwe n'iyicwa ry'umwami w'u Bufaransa mu 1793, ubwo abaturage bamwigomekagaho bitewe n'ubutegetsi bwe bwa cyami bwuzuye ubwibone.

„ევანგელიუმი მშვიდობისა, რომელიც საფრანგეთმა უარყო, სრულიად უცილობლად უნდა აღმოფხვრილიყო, და შედეგები საშინელი იქნებოდა. 1793 წლის 21 იანვარს, ზუსტად ორას ორმოცდათვრამეტი წლის შემდეგ იმ დღიდან, რომელმაც საფრანგეთი სრულად მიაბა რეფორმატორების დევნას, სხვა პროცესიამ, სრულიად განსხვავებული მიზნით, პარიზის ქუჩები გაიარა.“ The Great Controversy, 230.

1789 a marcat răzvrătirea celei de-a treisprezecea literă pentru fiara cu două coarne a Statelor Unite și prima literă pentru fiara cu două coarne a Franței. Litera de mijloc a Franței a fost 1793, când regelui Franței i-a fost îndepartat capul, iar Napoleon a reprezentat ultima literă atunci când a preluat controlul guvernului în 1799. Semnătura „adevărului” în istoria răsturnării Franței, reprezentată de 1789, 1793 și 1799, este o roată profetică legată împreună cu roata profetică a anilor 1776, 1789 și 1798.

Ambele istorii conțin cele două cele mai faimoase semnături din istoria omenirii, legând astfel semnătura divină a „adevărului” de două semnături omenești. Ambele roți sunt legate de a treisprezecea literă în perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care este perioada de la uciderea celor doi martori în 2020 până când s-au ridicat în 2023, fapt marcat de 7 octombrie 2023.

Vom continua studiul nostru în articolul următor.